

Kitab Daniel - Nomer Sangang Puluh Loro

Ngumandhangaké Ramalan: Panganggon Telu-lapisé Enem Ayat Pungkasan ing Kitab Daniel lan Pepadhang sing Saya Maju saka Malaékat Katelu

Jeff Pippenger

2024-02-25

Ing sajroning gerakan Millerit, tambah ing kawruh kabukak segelé lan utamané nyoba, senadyan ora namung, para Protestan ing Amerika Sarékat sing ngakoni pracaya. Sardis, pasamuwan kang medal saka pepetenging kaluhuran papal, lagi katuntun marang pangertosan Injil kang luwih jangkep, yaiku Injil kang bakal kawedhar nalika papan suci ing swarga kabukak ana ing swarga. Ing sajroning gerakan malaékat katelu, tambah ing kawruh kabukak segelé ing tanggal 11 September 2001 lan nyoba Adventisme Laodikia ing saindenging jagad. Awit saka iku, kayekten kang kagambar ing enem ayat pungkasan Daniel sewelas, kang dadi sumber tambah ing kawruh iku, ditampik déning Adventisme Laodikia.

“Sawetawis tukang bangun setya ingkang wonten ing sadhuwuring dhasar ingkang sejati (1 Korinta 3:10, 11) sami kabingungan lan kapalang déning reruntuhan piwulang palsu ingkang ngalang-alangi pakaryan punika. Kados para tukang bangun ing sadhuwuring témbok Yerusalem ing jamanipun Nehemia, sapérangan sampun siyap matur: ‘Kekiyatanipun para juru momot sampun saya susut, lan wonten reruntuhan kathah sanget; saéngga kita boten saged mbangun malih.’ Nehemia 4:10. Amargi sayah déning perjuwangan ingkang tanpa kendhat nglawan panganiaya, cidra, piala, lan saben alangan sanès ingkang saged dipunrancang déning Sétan kanggé ngalang-alangi majengipun, sapérangan saking para tukang bangun ingkang sampun setya dados tawar manah; lan marga saking katentreman sarta kaslametan kagunganipun lan nyawanipun, piyambakipun sami nyimpang saking dhasar ingkang sejati. Nanging ingkang sanès, tanpa giris déning pamuputing satru-satronipun, kanthi kendel ngumumaken: ‘Aja padha wedi marang wong-wong mau: élinga marang Pangéran, ingkang ageng lan nggegirisi’ (ayat 14); lan piyambakipun sami nerusaken pakaryan punika, saben tiyang kanthi pedhang kakendelan ing lambungipun. Éfesus 6:17.”

“Roh sengit lan oposisi marang bebener sing padha iku wus nggerakaké para mungsuhé Allah ing saben jaman, lan kawaspadan sarta kasetyan sing padha uga wus diprayogakaké tumrap para abdi-Nya. Pangandikané Kristus marang para murid kang kapisan iku tinrap tumrap para pandhèrèké nganti tekan pungkasaning jaman: ‘Apa kang Dakucapaké marang kowé, Dakucapaké marang kabèh wong, Padhaa waspada.’ Markus 13:37.” The Great Controversy, 56.

Panyajian bab pesen saka nem ayat pungkasan Kitab Daniel diwiwiti ing lingkungan paladosan-paladosan swadaya saka Adventisme Laodikia, lan sawisé kuwi banjur diadhepaké karo para teolog misuwur (para sarjana) saka Adventisme Laodikia nalika lumakuning wektu. Gegaman-gegaman kang dipigunakaké ing upaya kanggo ngrusak kapitadosan marang pesen iku, tanpa kendhat malah ngasilaké pepadhang lan kajelasan

kang luwih gedhé tumrap ayat-ayat kang lagi dipriksa lan diserang. Serangan-serangan mau ing pungkasané nuntun marang pangerten-pangerten profetis kang sadurungé durung tau dimangertèni, nanging banjur diteguhaké lan katemokaké minangka pérangan saka pepadhang kang saya maju saka malaékat katelu.

Para penganut Miller mung ngakoni papat karajan ing wangsit Kitab Suci, nanging ora suwé sawisé taun 1844, banjur dimangertèni yèn Amérika Sarékat iku kéwan bumi saka Wahyu telulas, lan pamahaman mau njlentrehaké yèn kepausan iku dudu mung sapérangan saka karajan Rum, nanging sajatiné iku karajan kalima ing wangsit Kitab Suci.

“Ing sangandhaping pralambang naga abang gedhé, kéwan galak kaya macan tutul, lan sawijining kéwan sing duwé sungu kaya wedhus cilik, pamaréntahan-pamaréntahan kadonyan sing mligi bakal melu ngidak-idak angger-anggering Allah lan nganiaya umaté, wis kaaturaké marang Yokanan. Peperangan iku lumaku terus nganti tumeka pungkasaning jaman. Umaté Allah, sing dipralambangaké déning sawijining wong wadon suci lan anak-anaké, digambaraké minangka golongan sing cilik banget cacahé. Ing dina-dina pungkasan mung kari sésa wong sethithik waé sing isih ana. Bab iki Yokanan ngandika ngenani wong-wong ‘which keep the commandments of God, and have the testimony of Jesus Christ.’”

“Liwat paganisme, lan banjur liwat Kapapèn, Sétan ngetokaké kakuwasané nganti pirang-pirang abad suwéné minangka upaya kanggo mbusak saka bumi para seksi Allah kang setya. Wong-wong pagan lan para penganut Kapapèn padha digerakké déning roh naga kang padha. Bédané mung iki, yèn Kapapèn, kanthi ndadèkaké sandiwara kaya-kaya ngabdi marang Allah, dadi satru kang luwih mbebayani lan luwih kejem. Liwat piranti Romanisme, Sétan njupuk donya dadi tawanan. Gréja Allah kang ngakoni awake dadi umaté katut kaseret mlebu ing barisan kasasaran iki, lan luwih saka sèwu taun umaté Allah nandhang sangsara merga bebenduné naga. Lan nalika Kapapèn, sawisé dirampasi kakuwasané, kepeksa mungkasi panganiaya, Yohanes mirsani ana kakuwasan anyar metu munggah kanggo nggemakaké swarané naga, lan nerusaké pakaryan kang padha, yaiku pakaryan kang kejem lan nistha marang Allah. Kakuwasan iki, yaiku kakuwasan pungkasan kang bakal perang nglawan gréja lan angger-anggeré Allah, dilambangaké déning kéwan galak mawa sungu loro kaya wedhus cilik.”

“Nanging tilasan tegesing potlot kenabian nglairake sawijining owah-owahan ing pemandangan kang tentrem iki. Kéwan kang sungu kaya cempé iku ngandika kanthi swarané naga, lan ‘nglakoni sakehing panguwasané kéwan kang kapisan ana ing sangarepé.’ Ramalan mratelakake yèn dhèwèké bakal kandha marang wong-wong kang manggon ing bumi supaya padha gawé gambar kanggo kéwan iku, lan yèn ‘dhèwèké njalari kabèh wong, cilik lan gedhé, sugih lan mlarat, wong bébas lan batur, nampa tandha ana ing tangan tengené utawa ana ing bathuké; sarta supaya ora ana wong kang bisa tuku utawa adol, kejaba wong kang nduwèni tandha iku, utawa asmané kéwan iku, utawa cacahing asmané.’ Mangkono Protestanisme ngetutaké tapak-tlacak Kepausan.”
Signs of the Times, November 1, 1899.

Nalika enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas kabukak segelé, banjur dimangertèni yèn sakabèhé runtutan sing digambaraké ing enem ayat mau, lagi ngrembug sesambungan antarane telung kakuwasan sing nembe waé diidentifikasi déning Sister White minangka “paganisme,” “Kapapan,” lan “Protestantisme.” Mungsuh ndhawuhaké yèn “tanah kamulyan” ing ayat patang puluh siji iku minangka pralambang salah siji saka Protestantisme utawa gréja Advent Dina Kapitu, nanging “tanah kamulyan” iku Amerika Sarékat, lan ing ayat patang puluh siji raja lor (Kapapan) ngrebut Amerika Sarékat ing wektu angger-angger Minggu sing enggal teka. Kasalahan satanis sing ngenali “tanah kamulyan” minangka apa waé saliyané Amerika Sarékat iku dirancang kanggo ngalangi para priya lan para wanita supaya ora mangertèni yèn prastawa kenabian sabanjuré sawisé ambruké Uni Sovyèt ing taun 1989, ing mangsa sing dilambangaké déning enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas, iku yaiku angger-angger Minggu sing enggal teka.

Kanggo Adventis Dina Kaping Pitu, iki ateges manawa ayat kaping patang puluh siji iku lagi nandhani panutupaning mangsa pangadilan tumrap pasamuwaning Allah, lan prakara pungkasan sing dikarepake dirungokake déning Adventisme Laodikia yaiku manawa mangsa pangadilané wus meh entek! Pangéran nuntun panyaruwe iku tekan sawijining titik kang ing kono diakoni manawa nalika Roma kaping nguwasani donya ing Perang Actium ing taun 31 SM, dhèwèké kudu luwih dhisik nelukake telung kakuwatan géografis kaya sing kagambarake ing Daniel pasal wolu.

Lan saka salah siji saka wong-wong mau metu sungu cilik, kang saya gedhé banget, tumuju ing sisih kidul, lan tumuju ing sisih wétan, lan tumuju ing tanah kang endah.
Daniel 8:9.

Puniku minangka prakara sing wis mesthi, bilih “kidul”, “wetan” lan “tanah ingkang endah” makili tigang wewengkon géografis ingkang dipun-kawasa déning Roma kaping, nalika piyambakipun minggah dhateng dhamparing bumi minangka karajan kaping sekawan ing wangsit Kitab Suci. Kagandhèng kaliyan prakara punika, Roma kapapan ugi kedah ngalahaken tigang kakuwasan géografis, nalika piyambakipun minggah dhateng dhamparing bumi minangka karajan kaping gangsal ing wangsit Kitab Suci, kados ingkang dipun-gambaraken wonten ing Daniel pasal pitu.

Aku mirsani sungu-sungu iku, lan lah, ing satengahé mau banjur thukul sawijining sungu cilik liyané, ana ing ngarepé sungu iku telu saka sungu-sungu sing dhisik padha kacabut nganti oyod-oyodé; lan lah, ana ing sungu iki mripat kaya mripating manungsa, lan cangkem kang ngucap prakara-prakara gedhé. Daniel 7:8.

Ing pasulayan sing lumaku ngenani “tanah kamulyan” ing ayat patang puluh siji, Gusti mratelakaké yèn ana telung perwujudan Roma ing nubuatan. Roma kaping, kang banjur diterusaké déning Roma kepausan, lan sabanjuré ana Roma ing dina-dina wekasan, kang kita sebut “Roma modhèren”. Adhedhasar rong kayektèn nubuatan sing kukuh lan wis mantep, kang kapisan yaiku yèn Gusti Allah ora tau owah, lan sijiné manèh yèn kayektèn diteguhaké lumantar paseksèn saka loro seksi, kita nyimpulaké tanpa goyah yèn telung alangan tumrap ratu ing sisih lor ing enem ayat pungkasan saka Daniel pasal sewelas kudu

makili telung kakuwasan géografis modhèren.

Gusti Yesus Kristus iku tetep padha, wingi, dina iki, lan ing salawas-lawase. Ibrani 13:8.

Uga katulisan ana ing angger-anggermu, manawa paseksiné wong loro iku bener.
Yohanes 8:17.

Pangangen-angen punika negesaken punapa ingkang sampun kula simpulaken, awit kula sampun ngidentifikasi “tanah ingkang mulya” punika minangka kakuwatan géografis (Amérika Sarékat), lan nolak gagasan bodho bilih punika nglambangaken pasamuwan, ingkang minangka kakuwatan rohani. Kula mbentuk pandhangan punika adhedhasar kapitadosan ingkang tansah katetepaken, bilih boten wonten kebeneran tanpa ancas ing Sabdaning Allah. Cetha adhedhasar kathah paseksi bilih pasamuwanipun Allah ing dinten-dinten pungkasan punika satunggaling gunung.

Lan bakal kelakon ing dina-dina wekasan, manawa gunung padalemaning Pangéran bakal ditegakaké ana ing pucaking gunung-gunung, lan bakal diluhuraké ngungkuli bukit-bukit; lan sakehing bangsa bakal mili marang ing kono. Lan akèh umat bakal padha lunga lan matur, Ayo padha mrénéa, lan ayo padha munggah menyang gunungé Pangéran, menyang padalemané Allahé Yakub; lan Panjenengané bakal mulang kita bab dalan-dalané, lan kita bakal lumaku ana ing tapak-tapaké: awit saka Sion bakal metu angger-anggering Toret, lan pangandikané Pangéran saka Yérusalèm. Yesaya 2:2, 3.

Wong-wong kang ngusulake manawa “tanah kang mulya” iku sawijining pasamuwan, lan luwih kerep tinimbang ora padha negesake manawa iku yaiku pasamuwan Advent Dina Kapitu, nindakaké mangkono amarga Daniel ngenali tanah iku minangka “mulya,” lan pamikirané kang cethek banjur nyimpulake manawa, awit “gunung suci kang mulya” ing ayat patang puluh lima temtu mesthi pasamuwané Allah ing dina-dina wekasan, mula “tanah kang mulya” uga mesthi pasamuwan. Sawisé kabèh, kalorone padha ngemu sesuluh “mulya.”

Ora ana kaluputan ing pangandikané Allah, lan nalika Daniel migunakaké tembung “tanah”, gegayutan karo tembung “mulya”, lan patang ayat sawisé iku dhèwèké migunakaké tembung “gunung suci”, gegayutan karo tembung “mulya”, Daniel sajeroning iku lagi netepaké ana bedaning sing disengaja antarané sawijining tanah lan sawijining gunung. Tanah mulya sing harfiah iku yaiku Yehuda, lan ana ing kutha Yerusalem Padalemané Allah diadegaké. Yerusalem, utawa Padaleman Suci, bisa dipahami minangka pasamuwané Allah, nanging wewengkon panggonané Yerusalem iku tanah Yehuda. Akeh bebener wis ditetepaké nalika kawruh saya tambah sajroning pepadhang sing maju saka malaékat katelu, nanging ing kéné kita mung nggelar latar mburiné ramalan sing nandhakaké telung perwujudan Roma.

Nalika kita mangertosi bilih Roma kaping lan Roma kepausan nyawisaken kalih seksi ingkang netepaken ciri-ciri kenabian saking Roma modern, kita mangertosi satunggaling prinsip tafsir ingkang kula sebat “penerapan rangkap tiga saking ramalan.” Wonten tiyang sanès ingkang sampun migunakaken gagasan ingkang sami ngenani pengulangan rangkap tiga saking sawetawis ramalan, nanging définisi ingkang lajeng kita mangertosi punika inggih

définisi ingkang taksih kita ginakaken dumugi samenika. Wigati sanget kanggé mangertosi bilih paugeran kenabian babagan penerapan rangkap tiga saking ramalan, ingkang asring sanget dipun-ginakaken déning Future for America, dipunmangertosi sajroning argumentasi ngenani enem ayat pungkasan saking Daniel sewelas, nanging ingkang sami wigatinipun, argumentasi punika nuwuhaken pangenalan kapisan bilih penerapan rangkap tiga saking ramalan punika magepokan kaliyan Roma. Ing sajarah Millerite, satunggaling argumentasi punika inggih menapa Antiokhus Epifanes punika “para perampok” umatipun Daniel, utawi “para perampok” punika Roma, kados ingkang dipunmangertosi déning para Millerite. Sebabipun prakawis punika wigati, amargi Roma, minangka “para perampok” umatipun Daniel, punika pihak ingkang badhé “netepaken wahyu” ing Daniel sewelas ayat patbelas.

Lan ing mangsa iku bakal ana wong akèh kang nglawan ratu ing sisih kidul; uga para perampok saka bangsamu bakal ngluhuraké awaké dhéwé kanggo netepaké wahyu iku; nanging wong-wong mau bakal tiba. Daniel 11:14.

Sepisanan anggèn kita mangertosi yèn ana sawijining panganggone wangsit kaping telu, iku dipunmangertosi lumantar kasunyatan bilih wonten tigang manifestasi Roma wonten ing wangsit Kitab Suci. Roma netepaken wahyu bab pepadhanging padhang ingkang saya majeng saking malaékat kaping tiga, kados dene ing sajarah Millerit. Ing sajarah Millerit, pangertosan bilih paganisme lan kapapaan punika kakuwatan-kakuwatan ingkang ngidak-idak papan suci lan bala, dados rerangkèning kayekten ingkang dados dhasar tumrap Miller anggènipun nyusun “kabeh” pangertosan-pangertosan wangsitipun. Enem ayat pungkasan saking Daniel sewelas netepaken sawijining rerangkèning kayekten ingkang dados dhasar tumrap Future for America anggènipun mbangun sedaya panganggone wangsitipun. Rerangkèn punika inggih punika tigang kakuwatan pangawon ingkang nyirnakake, yaiku naga, kéwan galak, lan nabi palsu, ingkang nuntun jagad marang Armagedon.

Kerangka iku adhedhasar pangenalan manawa Roma kapir, banjur Roma kapausan, nyawisake loro seksi kang netepake Roma modern, lan manawa Roma modern iku satunggaling uni telu-lapis saka naga spiritisme (Perserikatan Bangsa-Bangsa), kéwan saka Katulikisme (kapausan), lan nabi palsu saka Protestanisme murtad (Amerika Serikat). Kerangka iku kang kita tetepake minangka sawijining aplikasi rangkep telu saka ramalan. Ing artikel-artikel salajengipun kita bakal ngrembag manéka aplikasi rangkep telu saka ramalan kang sampun dipunmangertosi, lan kang mbentuk kerangka saka pepadhang kang saya maju babagan malaekat telu.

Kita bakal nyinau panerapan kaping telu tumrap telung kawujudan Roma, kang ngenali struktur pulitik lan agama saka Roma modern, kang déning Sister White sinebut churchcraft lan statecraft. Struktur iku dikenali kanthi nglumpukaké sipat-sipat kenabian saka Roma pagan bebarengan karo sipat-sipat kenabian saka Roma kepausan, kanthi ancas ngenali lan netepaké sipat-sipat mau ana ing Roma modern.

Kita badhé mirsani panganggon kaping telu saka telung manéka panyingkapan Babel kados ingkang dipunlambangaken déning Nimrod, Nebukadnésar, lan Belsyazar, ingkang nandhani kasombongan manungsa dosa ingkang lenggah wonten ing padalemanipun Allah sarta martosaken bilih piyambakipun punika Allah, ingkang déning Yésaya dipunwastani “wong Asyur ingkang angkuh.” Kasombongan kapapan, ingkang dados salah satunggaling pokok wangsit Kitab Suci, dipunkenali lumantar ngempalaken sipat-sipat wangsit saking Babel sesarengan kaliyan sipat-sipat wangsit saking Babil, kanthi ancas kanggé ngenali lan netepaken sipat-sipat Babil modhèren.

Kita badhé nyawang panrapan tiganing telung pawujudan Éliah kados ingkang kawegakaken lumantar Éliah lan Yohanes Pambaptis, ingkang nandhani “swanten ingkang nguwuh-uwuh wonten ing ara-ara samun” ing dinten-dinten pungkasan. Swanten ingkang nguwuh-uwuh wonten ing ara-ara samun ing dinten-dinten pungkasan punika nglambangaken satunggal juru pengawas tartamtu ingkang awujud satunggaling gerakan, lan nandhani satunggaling paseksi kaping kalih wonten ing satunggaling gerakan ingkang gadhah wiwitan lan pungkasan ingkang sarupa. Kita dipunparingi pawartos bilih boten saged wonten malaékat kaping tiga tanpa malaékat kapisan lan kaping kalih, saéngga wonten ing satunggal tataran boten mokal misahaken gerakan malaékat kapisan saking gerakan malaékat kaping tiga, lan kalih gerakan punika sami kawegakaken déning satunggaling juru pengawas ingkang sampun dipunlambangakên déning Éliah lan Yohanes Pambaptis.

“Kanthi pena lan swara kita kudu nglantaraké pengumuman iku, nedahaké runtutané, lan pangenané saka ramalan-ramalan sing nggawa kita marang pekabaran malaékat katelu. Ora bisa ana kang katelu tanpa kang kapisan lan kapindho. Pekabaran-pekabaran iki kudu kita aturaké marang donya lumantar terbitan-terbitan lan khotbah-khotbah, kanthi nedahaké sajroning runtutan sajarah kenabian prakara-prakara sing wis kelakon lan prakara-prakara sing bakal kelakon.” Selected Messages, buku 2, 105.

Kita badhé nyinau babagan panrapan rangkep tiga saka telung perwujudan utusan sing nyawisaké margi tumrap Utusan Prejanjian supados dumadakan rawuh ing Pedalemanipun, kados ingkang kagambar wonten ing Yohanes Pembaptis lan William Miller. Penjaga pungkasan punika satunggaling prakawis wangsit ingkang dipuntepangi lumantar ngempalaken ciri-ciri wangsit saking Yohanes Pembaptis lan William Miller dados satunggal, kanggé netepaken kasampurnaning pungkasan saking Maleakhi pasal tiga.

Lah, Ingsun bakal ngutus utusan-Ku, lan iya bakal nyawisake dalan ana ing ngarsa-Ku; lan Pangéran, kang padha kokupadi, bakal ndhedheg rawuh menyang padalemané, yaiku utusaning prejanjian, kang padha kokrenani; lah, Panjenengané bakal rawuh, mangkono pangandikané Pangéran sarwa dumadi. Maleakhi 3:1.

Kita bakal nyinau aplikasi telu-lapis saka telung manifestasi Islam minangka kang diwakili déning ciri-ciri profetik Islam saka bilai kapisan lan kapindho ing Wahyu pasal wolu lan sanga, kang ngenali ciri-ciri profetik Islam saka Bilai katelu kang diidentifikasi ing Wahyu

pasal sepuluh lan sewelas.

Kita badhé nerusaké prakara-prakara punika ing artikel salajengipun.

“Aja nganti sapa waé dadi otakmu, aja nganti sapa waé nglakoni pamikirmu, panyelidikanmu, lan pandongamu. Iki pepakon kang kudu kita resapi ing ati ing dina iki. Akeh ing antaramu padha yakin yèn bandha aji saka karajané Allah lan saka Gusti Yésus Kristus ana ing Kitab Suci kang kokcekel ana ing tanganmu. Kowé ngerti yèn ora ana bandha donya kang bisa digayuh tanpa usaha kang sregep lan telaten. Yagéné kowé ngarep-arep bisa mangertèni bandha-bandhané pangandikané Allah tanpa sregep nelusuri Kitab Suci?”

“Maca Kitab Suci iku prayoga lan bener; nanging kuwajibanmu ora mung mungkasi ana ing kono; awit kowé kudu nelusuri kaca-kacané déwé. Kawruh bab Gusti Allah ora bisa dipikoleh tanpa usaha batin lan pikiran, tanpa pandonga nyuwun kawicaksanan supaya kowé bisa misahaké saka gandum bebener kang murni, damen kang lumantaré manungsa lan Iblis wis nyalahgambarake piwulang-piwulang kayekten. Iblis lan golongané, yaiku para agen manungsa, wis ngupaya nyampur damen kasalahan karo gandumé bebener. Kita kudu sregep nggolèki bandha kang kasimpen, lan ngupaya kawicaksanan saka swarga supaya bisa misahaké reka-cipta manungsa saka dhawuh-dhawuh ilahi. Roh Suci bakal nulungi wong kang nggolèki kayekten-kayekten gedhé lan aji, kang ana gandhèngané karo rancangan panebusan. Aku kepéngin nandhesaké marang kabèh wong yèn maca Kitab Suci kanthi sakelebat ora cukup. Kita kudu nliti, lan iki tegesé nindakaké kabèh kang kaandhut ing tembung iku. Kaya dene wong tambang kanthi semangat nlusuri bumi kanggo nemokaké urat-urat emasé, mangkono uga kowé kudu nlusuri Sabdaning Allah kanggo bandha kang kasimpen, kang wis suwé banget diupayakaké Iblis supaya kasamun saka manungsa. Pangéran ngandika, ‘Yèn ana wong gelem nglakoni karsané Panjenengané, wong iku bakal mangertèni bab piwulang iku.’ Yokanan 7:17.” *Fundamentals of Christian Education*, 307.